

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1265

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 516 din 3 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.623. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat	4–20
5.266. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „maghiară”, forma de învățământ „program prelungit”	21–22
6.403. — Ordin al ministrului educației privind acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria mediului” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare, organizată la Universitatea „Transilvania” din Brașov	22–23
21.792. — Ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării privind aprobarea Metodologiei de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării	23–25
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 25 din 14 noiembrie 2022 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	26–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 516**

din 3 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 9.521/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 888D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.529D/2019 și nr. 3.243D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 teza a doua, respectiv ale art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 9.514/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 1.998/62/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.529D/2019 și nr. 3.243D/2019 la Dosarul nr. 888D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune condiții de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât reglementarea căilor de atac este în competența legiuitorului, iar condițiile în care se poate exercita revizuirea sunt foarte clar reglementate de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 3 aprilie 2019, 14 mai 2019 și 10 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 9.521/3/2017, nr. 9.514/3/2017 și nr. 1.998/62/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel Brașov — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5, respectiv ale art. 322 pct. 5 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri formulate împotriva unor decizii prin care au fost respinse cererile de revizuire.**

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „*care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților*” din cuprinsul dispoziției legale criticate este neconstituțională, având în vedere că există o serie de acte normative (în special ordine de ministru) care nu sunt publicate, nici în Monitorul Oficial al României și nici în alte surse publice. În aceste condiții, cetățenii care apelează la justiție sunt, practic, obligați să cunoască toată legislația, chiar și în cazul în care nu a fost făcută publică vreodată. Așadar, pot apărea situații în care să existe texte de lege care să fie utile unei anumite părți în cadrul unui proces, însă aceasta să nu știe de existența lor, întrucât nu au fost făcute publice vreodată. În acest caz, partea nu poate folosi actul pentru a formula cererea de revizuire, întrucât instanțele consideră că putea fi obținut oricând și, prin urmare, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865.

9. De asemenea, se susține că sintagmele „*înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică*”, „*înscris reținut*” și „*înscris doveditor*” din cuprinsul dispoziției legale criticate sunt neconstituționale. Astfel, sintagma „*înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică*” se referă numai la situația în care înscrisurile au fost solicitate părții adverse în faza de fond, iar aceasta a refuzat să le aducă, nu și la situația descoperirii unor înscrisuri care nu au fost solicitate în faza de fond. Astfel, un înscris este considerat a fi reținut numai în cazul în care s-a refuzat aducerea acestuia în faza de fond a dosarului, ceea ce presupune că partea interesată de înscris avea cunoștință de existența acestuia înainte de revizuire, situație care vine în contradicție cu sintagma „*dacă, după darea hotărârii*” din cuprinsul aceluiași articol. Prin urmare, partea trebuie să descopere înscrisurile doveditoare „*după darea hotărârii*”, dar, ca să fie considerate tănuite, trebuie să fie solicitate încă din faza de fond a litigiului.

10. În ceea ce privește sintagma „*înscris reținut*”, autoarea excepției susține că aceasta se referă doar la înscrisul emis de partea potrivnică. Un înscris care se află în posesia părții adverse, fără să fie emis de ea, nu este considerat reținut și nici doveditor.

11. În opinia autoarei excepției, sintagma „*înscris doveditor*” presupune ca partea interesată să cunoască conținutul înscrisului și valoarea lui probatorie încă dinainte să știe că înscrisul există.

12. Așadar, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că partea este obligată să cunoască existența și conținutul înscrisului încă dinainte să formuleze cererea de revizuire, respectiv din faza de fond a dosarului. Partea este obligată să solicite documentul în fața instanței și numai dacă partea adversă refuză să îl aducă se consideră tănuit. Totodată, dacă partea interesată intră în posesia înscrisului după darea hotărârii, se consideră că cererea de revizuire este tardiv introdusă, deoarece înscrisul era cunoscut încă din faza de fond a procesului, depășindu-se astfel termenul de 30 de zile.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul nr. 888D/2019, și **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul nr. 1.529D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât vizează, în realitate, o chestiune de interpretare și aplicare a legii.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 322 pct. 5, respectiv ale art. 322 pct. 5 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865. În realitate, având în vedere motivarea excepției, precum și structura dispoziției legale, Curtea constată că sunt criticate prevederile art. 322 pct. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865, astfel încât va reține ca obiect al excepției aceste dispoziții legale, potrivit cărora: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: (...)*

5. dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților (...).”

19. În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, având în vedere art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căruia *„dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a reținut că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și ținând cont de data proceselor, anterioare datei de 15 februarie 2013 — data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, Curtea se va

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în dosarele nr. 9.521/3/2017 și nr. 9.514/3/2017 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 1.998/62/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

pronunța cu privire la dispozițiile art. 322 pct. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865.

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*. De asemenea, se invocă și prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este, în realitate, nemulțumită de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale de către instanța judecătorească în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a unei cereri de revizuire raportat la momentul obținerii unui act doveditor. În acest context, autoarea excepției de neconstituționalitate analizează textele de lege criticate prin prisma unor interpretări proprii, subiective.

22. Astfel, Curtea reține că aspectele criticate de autoarea excepției de neconstituționalitate reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

23. Așa fiind, raportat la cauza concretă dedusă judecării, modul în care instanța care a judecat cererea de revizuire a înțeles să interpreteze și să aplice textele de lege criticate excedează controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat

Potrivit prevederilor Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Nota de prezentare și motivare nr. 55.350 din 25.11.2022 a Direcției generale de statistică economică din cadrul Institutului Național de Statistică,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de completare a Declarației statistice Intrastat.

Art. 2. — Normele de completare a Declarației statistice Intrastat sunt prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică asigură actualizarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, în concordanță cu legislația națională și europeană.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către direcția de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 5/2022 privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 25 ianuarie 2022.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Institutului Național de Statistică,
Marian Chivu

București, 25 noiembrie 2022.
Nr. 1.623.

ANEXĂ

NORME de completare a Declarației statistice Intrastat

Cadrul legal

1. Național: Legea nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 4 decembrie 2006, cu modificările ulterioare

2. European: Regulamentul (UE) 2019/2.152 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind statisticile europene de întreprindere, de abrogare a 10 acte juridice în domeniul statisticilor de întreprindere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L327 din 17 decembrie 2019

Scopul prezentelor norme

Normele de completare a declarației statistice Intrastat conțin informații privind sistemul statistic Intrastat, menite să sprijine furnizorii de date pentru a completa declarația statistică Intrastat într-un mod corect și eficient.

Declarația statistică Intrastat în România

Declarația statistică Intrastat este o declarație obligatorie conform Legii nr. 422/2006, cu modificările ulterioare, pentru schimburile de bunuri între România și alte state membre ale Uniunii Europene. *Importurile intra-UE* reprezintă fluxuri de bunuri din alte state membre ale Uniunii Europene către teritoriul României, iar *exporturile intra-UE* reprezintă fluxurile de bunuri care părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene (*Uniune*).

Obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat

Obligația furnizării de date statistice Intrastat revine tuturor operatorilor economici care îndeplinesc simultan următoarele condiții:

1. sunt înregistrați în România în scopuri de taxă pe valoare adăugată – adică au cod de identificare fiscală;

2. efectuează comerț intra-UE cu bunuri;

3. valoarea totală anuală a comerțului intra-UE cu bunuri depășește pragul valoric stabilit anual de Institutul Național de Statistică, separat pentru cele două fluxuri, introduceri și, respectiv, expedieri de bunuri.

Obligațiile în sistemul Intrastat se stabilesc de către Institutul Național de Statistică pe baza declarațiilor statistice Intrastat din anul precedent și a informațiilor din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile/prestările intra-UE, VIES, furnizate de Ministerul Finanțelor, la nivel de operator economic cu activitate de comerț intra-UE cu bunuri. Schimbul de date între Institutul Național de Statistică și Ministerul Finanțelor are loc într-un singur sens, respectiv Ministerul Finanțelor furnizează Institutului Național de Statistică informațiile din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile/prestările intra-UE, VIES, pentru fiecare operator economic care realizează schimburi intra-UE de bunuri în luna de referință, însă Institutul Național de Statistică nu furnizează sub nicio formă și pe nicio cale informații statistice colectate în cadrul sistemului statistic Intrastat la nivel de operator economic.

Praguri valorice Intrastat

Institutul Național de Statistică a stabilit un nivel al pragurilor valorice Intrastat de 1.000.000 lei atât pentru expedieri de bunuri, cât și pentru introduceri de bunuri.

Un operator economic a cărui valoare anuală pentru importurile intra-UE de bunuri este egală sau mai mare de 1.000.000 lei trebuie să declare pentru fluxul de introducere. Un operator economic a cărui valoare anuală pentru exporturile intra-UE de bunuri este egală sau mai mare de 1.000.000 lei trebuie să declare pentru fluxul de expediere.

Tipuri de declarații statistice în funcție de valoarea anuală a schimburilor intra-UE de bunuri

Tip de declarație	Importuri intra-UE	Exporturi intra-UE
Nu există obligația de a transmite Declarația statistică Intrastat	mai mici de 1.000.000 lei	mai mici de 1.000.000 lei
Declarație standard, în care se completează toate informațiile, mai puțin valoarea statistică	egale sau mai mari de 1.000.000 lei și mai mici de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 1.000.000 lei și mai mici de 20.000.000 lei
Declarație extinsă, în care se completează toate informațiile, inclusiv valoarea statistică	egale sau mai mari de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 20.000.000 lei

Remarcă: Dacă un operator economic este obligat să transmită declarații statistice Intrastat pentru ambele fluxuri, este posibil ca pentru unul din fluxuri să transmită declarația standard, iar pentru celălalt flux să transmită declarația extinsă. În acest caz, este permisă transmiterea declarației extinse pentru ambele fluxuri.

Declarația statistică Intrastat trebuie transmisă de operatorii economici care au atins sau au depășit pragul valoric Intrastat în anul anterior celui de referință sau îl ating sau îl depășesc în anul de referință, separat pentru importuri și exporturi intra-UE de bunuri. Astfel, acești operatori economici devin furnizori de informații statistice Intrastat.

Pentru anul de referință, furnizorii de informații statistice Intrastat sunt:

a) operatorii economici care au avut obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat pentru întregul an anterior celui de referință și care, pe tot parcursul anului anterior celui de referință, au realizat un nivel al schimburilor intra-UE de bunuri superior nivelului pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

b) operatorii economici care au dobândit obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat în cursul anului anterior celui de referință, prin depășirea pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul anterior celui de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

c) operatorii economici care depășesc nivelul pragurilor valorice Intrastat în cursul anului de referință, separat pentru fiecare flux. Obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat a acestora intervine în luna în care valoarea cumulată de la începutul anului de referință a schimburilor intra-UE de bunuri depășește nivelul pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pe cele două fluxuri.

Pragul valoric Intrastat pentru declararea valorii statistice se aplică acelor furnizori de informații statistice Intrastat care în anul anterior celui de referință sau în anul de referință au înregistrat valori anuale, separat pentru fiecare flux, peste nivelul pragului valoric Intrastat stabilit pentru valoarea statistică la 10.000.000 lei pentru importuri intra-UE și, respectiv, 20.000.000 lei pentru exporturi intra-UE.

Operatorii economici au obligația să transmită date pentru sistemul statistic Intrastat pentru importurile și exporturile intra-UE de bunuri lunare, întotdeauna până la sfârșitul anului de referință în care pragul valoric Intrastat a fost depășit și pentru următorul an calendaristic. După un an calendaristic întreg în care furnizorul de informații statistice nu a realizat un nivel al schimburilor intra-UE de bunuri, exprimat în valori cumulate de la începutul anului calendaristic, superior nivelului pragului valoric Intrastat stabilit pentru importuri și/sau exporturi intra-UE, obligația de a raporta date pentru sistemul statistic Intrastat încetează și nu va mai trebui transmisă Declarația statistică Intrastat începând cu luna ianuarie a anului următor. Aceasta se va aplica în condițiile în care pragul valoric Intrastat nu este

depășit din nou în cursul anului următor. Regulile menționate vor fi aplicate din nou, în mod separat pentru import intra-UE — introduceri — și export intra-UE — expedieri de bunuri.

Datele statistice Intrastat trebuie furnizate către Institutul Național de Statistică lunar, într-un interval de cel mult 15 zile calendaristice de la expirarea perioadei de referință.

Furnizorul de informații statistice poate întocmi și transmite Declarația statistică Intrastat singur sau poate apela pentru întocmirea și transmiterea Declarației statistice Intrastat la serviciile unui alt operator economic, ce poartă denumirea de parte terță declarantă.

În cazul în care apelează la serviciile unei părți terțe declarante pentru completarea și transmiterea Declarației statistice Intrastat, furnizorul de informații statistice are obligația de a face dovada existenței unui contract între el și partea terță declarantă. O parte terță declarantă poate transmite date pentru un operator economic numai după ce Institutul Național de Statistică a fost notificat, în scris, de către furnizorul de informații statistice.

Încetarea relațiilor dintre un furnizor de date și o parte terță declarantă trebuie notificată către Institutul Național de Statistică.

Responsabilitatea pentru corectitudinea informațiilor statistice cuprinse în Declarația statistică Intrastat și transmiterea acesteia la termenul legal, conform legislației în vigoare, aparține în exclusivitate furnizorului de informații statistice, respectiv operatorului economic obligat să furnizeze informații statistice Intrastat conform Legii nr. 422/2006, cu modificările ulterioare.

Ce trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Statisticile privind schimburile intra-UE cu bunuri cuprind toate mișcările de bunuri dintre statele membre ale Uniunii Europene, care măresc sau reduc stocul de resurse materiale al unui stat. Toate bunurile care sosesc pe teritoriul României din alte state membre ale Uniunii Europene sau părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene trebuie declarate în Declarația statistică Intrastat.

Practic, aceasta înseamnă că Declarația statistică Intrastat trebuie întocmită pentru importurile și/sau exporturile intra-UE de bunuri în următoarele cazuri:

a) schimburi intra-UE de bunuri care implică transfer de proprietate și sunt destinate utilizării, consumului, investiției sau revânzării;

b) mișcări de bunuri dintr-un stat membru al Uniunii Europene către România sau mișcările de bunuri din România către alt stat membru al Uniunii Europene, fără transfer de proprietate. Spre exemplu, transferul de stocuri, mișcări de bunuri înainte și după procesare etc.;

c) returnarea de bunuri;

d) mișcări specifice de bunuri;

e) leasing financiar;

f) leasing operațional cu o durată de peste 2 ani.

Ce nu trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Pentru următoarele cazuri nu trebuie întocmită Declarația statistică Intrastat:

a) comerțul cu servicii;

- b) bunuri în tranzit;
- c) mișcări temporare de bunuri;
- d) mișcări de bunuri pentru/după reparații și/sau întreținere;
- e) schimbul de bunuri cu acele teritorii ale statelor membre ale Uniunii Europene ce nu aparțin teritoriului statistic al statelor membre ale Uniunii Europene;

f) schimburi de bunuri în cadrul comerțului triunghiular, în situația în care bunurile nu intră pe teritoriul național al României din alte state membre ale Uniunii Europene sau nu sunt expediate din România către alt stat membru al Uniunii Europene. Pentru mai multe informații referitoare la comerțul triunghiular, vă rugăm să consultați Manualul pentru furnizorii de informații statistice Intrastat — partea a II-a.

Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene este prezentată în tabelul nr. 1 — Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene.

Pentru informații metodologice detaliate privind statisticile de comerț intra-UE cu bunuri, puteți consulta manualele și ghidurile de pe site-ul www.intrastat.ro, secțiunea Metodologie Intrastat.

Modalități de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat

Declarațiile statistice Intrastat se transmit la Institutul Național de Statistică numai în format electronic, declarațiile pe hârtie nefiind acceptate. Pentru aceasta, Institutul Național de Statistică pune la dispoziția furnizorilor de informații statistice Intrastat următoarele modalități electronice de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat:

1. aplicația Intrastat online, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro;

2. aplicația Intrastat offline, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro.

Aplicația Intrastat offline permite crearea unui fișier ce conține Declarația statistică Intrastat, pe care furnizorul de informații statistice îl transmite către Institutul Național de Statistică prin una dintre următoarele modalități:

a) e-mail, la adresa declaratie.intrastat@insse.ro;

b) încărcarea fișierului în aplicația online Intrastat disponibilă pe site-ul www.intrastat.ro;

c) dacă furnizorul de informații statistice nu are acces la internet pentru a transmite Declarația statistică Intrastat potrivit lit. a) sau b), va copia fișierul cu declarația Intrastat — fișierul cu extensia .xml sau .enc pe un dispozitiv de memorie externă — CD, DVD sau altele și se va adresa direcției teritoriale de statistică în raza căreia își are sediul, solicitând posibilitatea de a transmite prin e-mail fișierul conținând Declarația statistică Intrastat la Institutul Național de Statistică sau va transmite declarația de la orice alt calculator cu acces la internet;

3. software-ul propriu, existent sau dezvoltat de furnizorul de informații statistice, pentru realizarea fișierului care să conțină Declarația statistică Intrastat într-un format predefinit, prezentat în „Manualul de descriere a procedurii pentru crearea altor tipuri de fișiere acceptate de INS”, manual ce poate fi descărcat de pe site-ul www.intrastat.ro sau furnizat la cerere de către Institutul Național de Statistică. Fișierul care conține Declarația statistică Intrastat, în format predefinit, se transmite la Institutul Național de Statistică folosind aceeași procedură descrisă la punctul precedent.

Institutul Național de Statistică recomandă utilizarea aplicațiilor Intrastat online sau offline deoarece acestea conțin reguli de validare predefinite pentru realizarea unor declarații statistice Intrastat corecte și valide.

Informații de completat în Declarația statistică Intrastat

Perioada	Se indică luna și anul de referință în care au fost realizate schimburile intra-UE de bunuri, respectiv luna și anul în care bunurile sunt introduse sau expediate pe/de pe teritoriul României.
Date de identificare pentru furnizorul de informații statistice	Se indică informații de identificare ale operatorului economic care a realizat schimburi intra-UE de bunuri și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Cod de identificare al partenerului comercial	Se indică codul de identificare fiscală al partenerului comercial din Uniunea Europeană către care sunt expediate fizic bunurile. Acest câmp va fi completat numai pentru fluxul de expediere.
Date de identificare pentru partea terță declarantă	Dacă este cazul, se indică informații de identificare ale părții terțe declarante și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Introduceri/Expedieri	Se indică fluxul pentru care se întocmește Declarația statistică Intrastat: introduceri — import intra-UE — sau expedieri — export intra-UE.
Tip declarație	<p>— Nouă — în cazul în care Declarația statistică Intrastat se transmite pentru prima dată pentru o anumită perioadă de referință.</p> <p>— Revizuire — în cazul în care au loc corecții/modificări/adăugări/ștergeri pentru anumite date existente într-o Declarație statistică Intrastat deja transmisă. Revizuirea datelor se face prin intervenția în corpul declarației asupra liniei/liniilor ce trebuie corectate/modificate/adăugate/șterse. Declarația statistică Intrastat „Revizuită” conține toate datele perioadei de referință, nu numai linia/liniile revizuite, pentru care se retransmite și va reprezenta declarația furnizorului de informații statistice Intrastat pentru respectiva perioadă de referință — va înlocui în totalitate declarația precedentă.</p> <p>— Nulă — în cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu realizează schimburi intra-UE de bunuri într-o lună de referință, trebuie să transmită câte o declarație „Nulă” pentru fiecare perioadă de referință în care nu realizează schimburi intra-UE de bunuri.</p> <p>Declarația statistică Intrastat „Nulă” trebuie completată doar cu datele de identificare ale furnizorului de informații statistice.</p> <p>În cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu transmite către Institutul Național de Statistică declarația „Nulă” în perioada în care nu realizează schimburi intra-UE de bunuri, acesta va suporta prevederile legale în vigoare privind nerespectarea obligațiilor privind furnizarea informațiilor statistice Intrastat.</p>

Cod și denumire din Nomenclatorul combinat	<p>Pentru identificarea bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE se folosește Nomenclatorul combinat, denumit în continuare <i>NC</i>, la nivel de 8 cifre, aferent anului de referință pentru care are loc transmiterea datelor. Procedura de căutare și selecție a codurilor aferente bunurilor este facilitată de aplicațiile informatice puse la dispoziție cu titlu gratuit furnizorilor de informații statistice Intrastat de către Institutul Național de Statistică.</p> <p>Furnizorul de informații statistice are obligația raportării corecte a bunurilor și selectării codului de 8 cifre din <i>NC</i> corespunzător bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE. Informațiile adiționale privind codul <i>NC</i> la nivel de 8 cifre existente în diferite documente, spre exemplu factura externă etc., trebuie analizate cu rigurozitate în vederea asigurării corespondenței cu bunurile pe care le însoțesc. În cazul în care aceste informații se dovedesc a fi incorecte sau inexacte, vor fi ignorate în procedura de completare a Declarației statistice Intrastat și înlocuite cu informațiile corecte, corespunzătoare bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE, conform <i>NC</i> în vigoare.</p>
Țara parteneră — Destinație — Expediere/Origine	<p>Pentru exporturi intra-UE de bunuri se indică statul membru de destinație din Uniunea Europeană, precum și țara de origine a bunului expedit, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2 — Nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile comerțului internațional al Uniunii și ale comerțului dintre statele membre.</p> <p>Pentru importuri intra-UE de bunuri se indică statul membru de expediere din Uniunea Europeană, respectiv de unde bunurile au fost expediate către România, precum și țara de origine a bunului respectiv, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2 — Nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile comerțului internațional al Uniunii și ale comerțului dintre statele membre. Sunt considerate originare dintr-o țară bunurile obținute în întregime în respectiva țară. În cazul în care două sau mai multe țări au intervenit în fabricarea unui bun, acest bun este considerat originar din țara în care a avut loc ultima transformare substanțială, justificată din punct de vedere economic, respectiv realizată de un operator economic echipat în acest sens și având ca rezultat un produs nou sau reprezentând un stadiu de fabricație important.</p> <p>Schimburile de bunuri cu anumite părți ale teritoriilor statelor membre ale Uniunii Europene nu se cuprind în sistemul statistic Intrastat, deoarece acestea nu aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene, acestea făcând obiectul declarațiilor vamale, pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală. Aceste teritorii sunt: Insulele Feroe — FO, Groenlanda — GL, Büsingen — CH, Ceuta — XC, Melilla — XL, Noua Caledonie — NC, Saint Pierre și Miquelon — PM, Insulele Wallis și Futuna — WF, Polinezia Franceză — PF, Teritoriile australe și antarctice franceze — TF, Saint-Barthelemy — BL, San Marino — SM.</p> <p>Schimburile de bunuri cu următoarele teritorii ale statelor membre care, deși aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene, nu aparțin teritoriului fiscal al Uniunii Europene nu trebuie raportate în Declarația statistică Intrastat: Insula Heligoland — DE, Muntele Athos — GR, Insulele Canare — ES, Guyana Franceză — FR, Guadelupa — FR, Martinica — FR, Reunion — FR, Mayotte — FR, partea franceză a Saint Martin — FR, Livigno — IT, Campione d'Italia — IT, apele italiene ale lacului Lugano — IT, Insulele Åland — FI. Pentru schimburile de bunuri cu aceste teritorii se întocmesc declarații vamale pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală.</p>
Valoare facturată	<p>Se completează valoarea facturată a bunurilor, conform documentelor de achiziție/vânzare. Valoarea facturată se completează în lei, fără zecimale, și nu cuprinde TVA, accize etc.</p> <p>Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru Declarația statistică Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expedierii/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României. Valoarea facturată trebuie să reflecte întotdeauna valoarea reală a bunurilor. Dacă schimbul de bunuri nu este însoțit de un document care să ateste valoarea reală a bunurilor, valoarea facturată trebuie estimată folosind valoarea de piață a bunurilor.</p> <p>În valoarea facturată pot fi incluse cheltuieli incidentale, dacă acestea reprezintă plăți achitate de cumpărător către vânzător și sunt încorporate în mod simultan în baza de calcul pentru TVA. Cheltuielile incidentale pot reprezenta cheltuieli legate de ambalaje, transport, asigurare sau comisioane.</p> <p>Pentru bunurile expediate/introduse pentru prelucrare trebuie indicată valoarea totală ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri.</p> <p>Pentru bunurile introduse/expediate în urma prelucrării, valoarea indicată trebuie să fie valoarea estimată a bunurilor expediate/introduse pentru prelucrare la care se adaugă valoarea activității de prelucrare realizate și valoarea materialelor auxiliare încorporate în acestea.</p> <p>Pentru alte schimburi intra-UE de bunuri pentru care nu există documente care să indice valoarea reală a bunurilor, în câmpul „valoarea facturată” din Declarația statistică Intrastat trebuie indicată valoarea ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri. Este cazul furnizorilor de informații statistice Intrastat care realizează un transfer al propriilor bunuri în alt stat membru pentru o posibilă vânzare, pentru stocare pe o perioadă mai mare de 24 de luni sau pentru prelucrare sub contract.</p>

Valoare statistică	<p>Valoarea statistică a bunurilor trebuie completată de toți furnizorii de informații statistice Intrastat care au realizat în anul anterior celui de referință sau în anul de referință importuri intra-UE de bunuri mai mari de 10.000.000 lei și/sau exporturi intra-UE de bunuri mai mari de 20.000.000 lei.</p> <p>Valoarea statistică este valoarea la frontiera României a bunului importat sau exportat. În afară de valoarea bunului, valoarea statistică conține costul transportului și asigurării acestuia până la frontiera română. Valoarea statistică derivă, în mod normal, din valoarea indicată în câmpul „valoarea facturată” din Declarația statistică Intrastat, ajustată în funcție de termenii de livrare.</p> <p>Relațiile existente între valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare sunt prezentate în tabelul nr. 3 — Relația dintre valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare în Declarația statistică Intrastat.</p> <p>Valoarea statistică a bunurilor se declară astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pentru exporturi intra-UE se declară valoarea bunurilor la care se adaugă cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor de la locul de expediție până la frontiera României — pe teritoriul național; • pentru importuri intra-UE se declară valoarea bunurilor, inclusiv cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor pe parcursul extern până la frontiera României. <p>Bunurile pentru prelucrare și cele rezultate în urma prelucrării vor fi estimate la valoarea lor de piață, înainte și, respectiv, după prelucrare. Valoarea statistică se completează în lei, fără zecimale. Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru declarația Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expediției/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României.</p>
Masa netă	<p>Masa netă reprezintă masa reală a bunurilor, exclusiv ambalajele, cum ar fi paletii, containere etc. Masa netă se exprimă în kilograme, fără zecimale, pentru fiecare linie din Declarația statistică Intrastat. Pentru bunurile a căror masă netă este exprimată cu zecimale se aplică regulile generale de rotunjire, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dacă partea zecimală este mai mică decât 5, se rotunjește la valoarea întregă inferioară; — dacă partea zecimală este mai mare sau egală cu 5, se rotunjește la valoarea întregă superioară. <p>Pentru bunurile a căror masă netă este mai mică de 1 kg, rotunjirea se face astfel: pentru cantități mai mari sau egale cu 0,5 kg se raportează 1 kg, iar pentru cantități mai mici de 0,5 kg se raportează 0 kg. În cazul în care există mai multe bunuri declarate în linii distincte în Declarația statistică Intrastat pentru o anumită perioadă de referință, pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceiași termeni de livrare și același mod de transport, iar masa netă pentru fiecare linie completată în Declarația statistică Intrastat este mai mică de 0,5 — respectivele linii vor fi cumulate pentru a nu denatura rezultatele statistice obținute prin raportarea unor valori facturate/statistice mari aferente unor mase nete egale cu 0.</p>
Cantitatea în unitatea de măsură suplimentară	<p>Unitatea de măsură suplimentară reprezintă unitatea de măsură a cantității, alta decât kilogramul, în care poate fi exprimat un bun. Nu toate bunurile pot fi exprimate în unități de măsură suplimentare. Unitățile de măsură suplimentare sunt stabilite prin NC pentru fiecare cod la nivel de 8 cifre ce poate fi exprimat într-o asemenea unitate de măsură. Lista unităților de măsură suplimentare este prezentată în tabelul nr. 4 — Lista unităților de măsură suplimentare. În Declarația statistică Intrastat se indică cantitatea în unitatea de măsură suplimentară aferentă codului de 8 cifre selectat din NC, spre exemplu număr de bucăți, număr de perechi, metri pătrați, metri cubi, litri etc.</p> <p>Cantitatea în unități de măsură suplimentare se exprimă fără zecimale.</p> <p>În cazul în care cantitatea exprimată în unitate de măsură suplimentară este mai mică de 1 unitate de măsură suplimentară, se raportează întotdeauna cifra 1. Pentru restul cazurilor, se aplică regulile generale de rotunjire prezentate la punctul anterior „Masa netă”.</p>
Natura tranzacției	<p>Natura tranzacției definește tipul de tranzacție realizată, spre exemplu vânzare, cumpărare, prelucrare etc. În Declarația statistică Intrastat se completează codul corespunzător naturii tranzacției, care se preia din coloana „Cod” a tabelului nr. 5 — Codificarea naturii tranzacției. Coloana „Cod” conține combinații ale codurilor numerice din coloana A și a subdiviziunilor acestora din coloana B pe baza cărora se definesc, din punct de vedere statistic, tipurile de tranzacții economice.</p>
Termeni de livrare	<p>Termenii de livrare reprezintă prevederi contractuale ce stabilesc obligațiile vânzătorului și ale cumpărătorului într-o tranzacție.</p> <p>În Declarația statistică Intrastat se indică codurile INCOTERMS stabilite de Camera Internațională de Comerț, prezentate în tabelul nr. 6 — Nomenclatorul termenilor de livrare INCOTERMS.</p>
Mod de transport	<p>Se indică în Declarația statistică Intrastat codul corespunzător modului de transport prin care bunurile părăsesc teritoriul național la expediție sau sosesc pe teritoriul național la introducere. Nomenclatorul modurilor de transport este prezentat în tabelul nr. 7 — Nomenclatorul modurilor de transport.</p>

În cazul în care într-o perioadă de referință sunt realizate schimburi intra-UE de bunuri pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceiași termeni de livrare și același mod de transport, acestea pot fi cumulate și declarate într-o singură linie pe declarație.

Institutul Național de Statistică verifică declarațiile statistice Intrastat din punctul de vedere al corectitudinii și completitudinii, iar furnizorii de informații statistice Intrastat pot fi contactați pentru a oferi mai multe detalii privind datele înscrise în declarații sau pentru revizuirea declarațiilor statistice Intrastat transmise anterior.

Orice sesizare din partea Institutului Național de Statistică, prin personalul propriu, adresată furnizorului de informații statistice privind Declarația statistică Intrastat, prin unul din următoarele mijloace: telefon, fax, e-mail sau alt mijloc de comunicare, trebuie soluționată de către furnizorul de informații statistice în maximum 2 zile lucrătoare de la comunicarea acesteia.

IMPORTANT!

Completarea Declarației statistice INTRASTAT este obligatorie, iar transmiterea ei la Institutul Național de Statistică se va face exclusiv pe cale electronică.

Legea nr. 422/2006, cu modificările ulterioare, la art. 10 alin. (1)—(3) prevede următoarele:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către furnizorii de informații statistice Intrastat:

- a) refuzul transmiterii datelor statistice solicitate;
- b) întâzieri în transmiterea datelor;
- c) comunicarea de date incorecte și incomplete;
- d) refuzul de a prezenta, persoanelor autorizate de către conducerea Institutului Național de Statistică, documentele și evidențele necesare verificării datelor statistice;
- e) neaplicarea măsurilor dispuse de către Institutul Național de Statistică prin atenționări sau procese-verbale de constatare a contravenției.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei.

(3) Amenzile prevăzute la alin. (2) se aplică și persoanelor juridice.”

Tabelul nr. 1

Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene

1. aur monetar;
2. mijloace de plată legale și titluri de valoare, inclusiv mijloace de plată pentru servicii cum ar fi serviciile poștale, taxe, taxe de utilizator;
3. bunuri destinate utilizării temporare sau care au fost utilizate temporar — de exemplu închirieri, împrumuturi, leasing operațional, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: — nu este sau nu a fost prevăzută sau efectuată nicio prelucrare; — durata prevăzută pentru utilizarea temporară nu a depășit sau nu se prevede să depășească 24 de luni; — exportul/importul în interiorul Uniunii nu trebuie declarat ca o livrare/achiziție în interiorul Uniunii în scopuri de TVA sau nu a avut loc și nu se prevede să aibă loc nicio schimbare de proprietate pentru exportul/importul în interiorul Uniunii;
4. bunurile care circulă între: — un stat membru și enclavalele sale teritoriale din alte state membre sau din țări terțe și — statul membru gazdă și enclavalele teritoriale ale altor state membre, țări terțe sau organizații internaționale. Enclavalele teritoriale includ ambasadatele, consulatele, bazele militare și bazele științifice aflate în afara teritoriului țării;
5. bunurile utilizate ca suporturi de informații personalizate, inclusiv software;
6. date și software descărcate de pe internet;
7. bunuri furnizate gratuit care nu fac, în sine, obiectul unei tranzacții comerciale, cu condiția ca circulația lor să se efectueze doar cu intenția de a pregăti sau sprijini o tranzacție comercială prevăzută ulterior, demonstrând caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum ar fi: — materiale publicitare; — mostre comerciale;
8. bunuri destinate a fi reparate sau întreținute și după reparație sau întreținere și piese de schimb care sunt încorporate în cadrul reparației sau întreținerii, precum și părți defecte înlocuite;
9. mijloacele de transport care se deplasează în cursul activității desfășurate, inclusiv lansatoarele de nave spațiale în momentul lansării;
10. bunurile puse în liberă circulație după ce au fost puse sub regim vamal de perfecționare activă sunt excluse din comerțul cu bunuri în afara Uniunii;
11. periodice pe bază de abonament;
12. bunurile personale aparținând persoanelor fizice care își mută reședința obișnuită; trusouri sau bunuri de uz gospodăresc aparținând unei persoane care își mută reședința obișnuită cu ocazia căsătoriei; bunuri personale dobândite pe cale succesorală; uniforme, rechizite și obiecte de uz gospodăresc pentru elevi și studenți; sicrie conținând trupuri, urne funerare conținând cenușa unor persoane decedate și obiecte funerare ornamentale transportate cu sicrie și urne; bunuri pentru organizații caritabile sau filantropice și bunuri în folosul victimelor catastrofelor.

**Nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile comerțului internațional al Uniunii
și ale comerțului dintre statele membre**

Cod	Țara	Descriere
AD	Andorra	
AE	Emiratele Arabe Unite	Abu Dhabi, Ajman, Dubai, Fujairah, Ras al Khaimah, Sharjah și Umm al Qaiwain
AF	Afganistan	
AG	Antigua și Barbuda	
AI	Anguilla	
AL	Albania	
AM	Armenia	
AO	Angola	Inclusiv Cabinda
AQ	Antarctica	Teritoriile situate la sud de latitudinea sudică de 60°: exclusiv Teritoriile Australe Franceze — TF, Insula Bouvet — BV, Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud — GS.
AR	Argentina	
AS	Samoa Americană	
AT	Austria	
AU	Australia	
AW	Aruba	
AZ	Azerbaidjan	
BA	Bosnia și Herțegovina	
BB	Barbados	
BD	Bangladesh	
BE	Belgia	
BF	Burkina Faso	
BG	Bulgaria	
BH	Bahrain	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BL	Saint-Barthélemy	
BM	Bermuda	
BN	Brunei Darussalam	Formă uzuală Brunei
BO	Statul Plurinațional al Boliviei	Formă uzuală Bolivia
BQ	Bonaire, Sint Eustatius și Saba	
BR	Brazilia	
BS	Bahamas	
BT	Bhutan	
BV	Insula Bouvet	
BW	Botswana	
BY	Belarus	Formă uzuală Bielorusia
BZ	Belize	
CA	Canada	
CC	Insulele Cocos — sau Insulele Keeling	
CD	Republica Democratică Congo	Fostul Zair

Cod	Țara	Descriere
CF	Republica Centrafricană	
CG	Congo	
CH	Elveția	Inclusiv teritoriul german Büsingen
CI	Coasta de Fildeș	
CK	Insulele Cook	
CL	Chile	
CM	Camerun	
CN	China	
CO	Columbia	
CR	Costa Rica	
CU	Cuba	
CV	Capul Verde	
CW	Curaçao	
CX	Insula Christmas	
CY	Cipru	
CZ	Cehia	
DE	Germania	Inclusiv Insula Heligoland; exclusiv teritoriul Büsingen
DJ	Djibouti	
DK	Danemarca	
DM	Dominica	
DO	Republica Dominicană	
DZ	Algeria	
EC	Ecuador	Inclusiv Insulele Galápagos
EE	Estonia	
EG	Egipt	
EH	Sahara Occidentală	
ER	Eritreea	
ES	Spania	Inclusiv Insulele Baleare și Insulele Canare; exclusiv Ceuta XC — și Melilla — XL
ET	Etiopia	
FI	Finlanda	Inclusiv Insulele Åland
FJ	Fiji	
FK	Insulele Falkland	
FM	Statele Federate ale Microneziei	Chuuk, Kosrae, Pohnpei și Yap
FO	Insulele Feroe	
FR	Franța	Inclusiv Monaco, departamentele franceze de peste mări — Guyana Franceză, Guadelupe, Martinica, Mayotte și Réunion, și partea de nord franceză a Saint Martin
GA	Gabon	
GB	Regatul Unit	Regatul Unit, Irlanda de Nord, Insulele Anglo-Normande și Insula Man
GD	Grenada	Inclusiv Insulele Grenadine de Sud
GE	Georgia	
GH	Ghana	
GI	Gibraltar	

Cod	Țara	Descriere
GL	Groenlanda	
GM	Gambia	
GN	Guineea	
GQ	Guineea Ecuatorială	
GR	Grecia	
GS	Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud	
GT	Guatemala	
GU	Guam	
GW	Guineea-Bissau	
GY	Guyana	
HK	Hong Kong	Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze
HM	Insula Heard și Insulele McDonald	
HN	Honduras	Inclusiv Insulele Swan
HR	Croația	
HT	Haiti	
HU	Ungaria	
ID	Indonezia	
IE	Irlanda	
IL	Israel	
IN	India	
IO	Teritoriul Britanic din Oceanul Indian	Arhipelagul Chagos
IQ	Irak	
IR	Republica Islamică Iran	
IS	Islanda	
IT	Italia	Inclusiv Livigno și comuna Campione d'Italia
JM	Jamaica	
JO	Iordania	
JP	Japonia	
KE	Kenya	
KG	Kârgâzstan	
KH	Cambodgia	
KI	Kiribati	
KM	Comore	Anjouan, Grande Comore și Mohéli
KN	Saint Kitts și Nevis	
KP	Coreea de Nord	
KR	Coreea de Sud	
KW	Kuweit	
KY	Insulele Cayman	
KZ	Kazahstan	
LA	Republica Democrată Populară Laos	Formă uzuală Laos
LB	Liban	
LC	Saint Lucia	

Cod	Țara	Descriere
LI	Liechtenstein	
LK	Sri Lanka	
LR	Liberia	
LS	Lesotho	
LT	Lituania	
LU	Luxemburg	
LV	Letonia	
LY	Libia	
MA	Maroc	
MD	Republica Moldova	
ME	Muntenegru	
MG	Madagascar	
MH	Insulele Marshall	
MK	Macedonia de Nord	
ML	Mali	
MM	Myanmar	Formă uzuală: Birmania
MN	Mongolia	
MO	Macao	Regiunea Administrativă Specială Macao a Republicii Populare Chineze
MP	Insulele Mariane de Nord	
MR	Mauritania	
MS	Montserrat	
MT	Malta	Inclusiv Gozo și Comino
MU	Mauritius	Mauritius, Insula Rodrigues, Insulele Agalega și Cargados Carajos Shoals — Insulele Saint-Brandon
MV	Maldiva	
MW	Malawi	
MX	Mexic	
MY	Malaezia	Malaezia Peninsulară și Malaezia de Est — Labuan, Sabah și Sarawak
MZ	Mozambic	
NA	Namibia	
NC	Noua Caledonie	Inclusiv Insulele Loyalty — Lifou, Maré și Ouvéa
NE	Niger	
NF	Insula Norfolk	
NG	Nigeria	
NI	Nicaragua	Inclusiv Insulele Corn
NL	Țările de Jos — Olanda	
NO	Norvegia	Inclusiv Arhipelagul Svalbard și Insula Jan Mayen
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Noua Zeelandă	Exclusiv teritoriul Ross — Antarctica

Cod	Țara	Descriere
OM	Oman	
PA	Panama	Inclusiv fosta Zonă a Canalului
PE	Peru	
PF	Polinezia Franceză	Insulele Marchize, Arhipelagul Societății — inclusiv Tahiti, Insulele Tuamotu, Insulele Gambier și Insulele Australe
PG	Papua-Noua Guinee	Partea estică a Noii Guinee; Arhipelagul Bismarck — inclusiv Noua Britanie, Noua Irlandă, Lavongai — Noua Hanovra, și Insulele Amiralității; Insulele Solomon de Nord — Bougainville și Buka; Insulele Trobriand, Insula Woodlark; Insulele Entrecasteaux și Arhipelagul Louisiade
PH	Filipine	
PK	Pakistan	
PL	Polonia	
PM	Saint-Pierre și Miquelon	
PN	Pitcairn	Inclusiv Insulele Ducie, Henderson și Oeno
PS	Teritoriile Palestiniene Ocupate	Cisiordania — inclusiv Ierusalimul de Est, și Fâșia Gaza
PT	Portugalia	Inclusiv Arhipelagul Azore și Arhipelagul Madeira
PW	Palau	
PY	Paraguay	
QA	Qatar	
RO	România	
RU	Federația Rusă	Formă uzuală Rusia
RW	Rwanda	
SA	Arabia Saudită	
SB	Insulele Solomon	
SC	Seychelles	Insula Mahé, Insula Praslin, La Digue, Frégate și Silhouette; Insulele Amirante — inclusiv Desroches, Alphonse, Platte și Coëtivy; Insulele Farquhar — inclusiv Providence; Insulele Aldabra și Insulele Cosmoledo
SD	Sudan	
SE	Suedia	
SG	Singapore	
SH	Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha	
SI	Slovenia	
SK	Slovacia	
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalia	
SR	Suriname	
SS	Sudanul de Sud	
ST	São Tomé și Príncipe	
SV	Salvador	
SX	Sint-Maarten — partea neerlandeză	Insula Saint Martin este împărțită în partea de nord franceză și partea de sud neerlandeză
SY	Republica Arabă Siriană	Formă uzuală Siria

Cod	Țara	Descriere
SZ	Eswatini	Fosta Swaziland
TC	Insulele Turks și Caicos	
TD	Ciad	
TF	Teritoriile Australe Franceze	Inclusiv Insulele Kerguelen, Insula Amsterdam, Insula Saint-Paul, Arhipelagul Crozet și insulele franceze dispersate din Oceanul Indian care includ Bassas da India, Insula Europa, Insulele Glorioso, Insula Juan de Nova Island și Insula Tromelin
TG	Togo	
TH	Thailanda	
TJ	Tadjikistan	
TK	Tokelau	
TL	Timorul de Est	
TM	Turkmenistan	
TN	Tunisia	
TO	Tonga	
TR	Turcia	
TT	Trinidad și Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Taiwan	Teritoriul vamal separat al Taiwan, Penghu, Kinmen și Matsu
TZ	Republica Unită Tanzania	Pemba, Insula Zanzibar și Tanganika
UA	Ucraina	
UG	Uganda	
UM	Insulele Minore Îndepărtate ale Statelor Unite ale Americii	Insula Baker, Insula Howland, Insula Jarvis, Atolul Johnston, Reciful Kingman, Insulele Midway, Insula Navassa, Atolul Palmyra și Insula Wake
US	Statele Unite	Inclusiv Puerto Rico
UY	Uruguay	
UZ	Uzbekistan	
VA	Sfântul Scaun	Statul Cetății Vaticanului
VC	Saint Vincent și Grenadine	
VE	Republica Bolivariană a Venezuelei	Forma uzuală Venezuela
VG	Insulele Virgine Britanice	
VI	Insulele Virgine Americane	
VN	Vietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis și Futuna	Inclusiv Insula Alofi
WS	Samoa	Fosta Samoa Occidentală
XC	Ceuta	
XK	Kosovo	Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo
XL	Melilla	Inclusiv Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas și Insulele Chafarinas
XS	Serbia	

Cod	Țara	Descriere
YE	Yemen	Fostele Yemen de Nord și Yemen de Sud
ZA	Africa de Sud	
ZM	Zambia	
ZW	Zimbabwe	
DIVERSE		
XI	Regatul Unit — Irlanda de Nord	Cod care trebuie utilizat în cazul în care Regatul Unit — în ceea ce privește Irlanda de Nord — trebuie să fie diferențiat în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile relevante ale Uniunii
XU	Regatul Unit — exclusiv Irlanda de Nord	Cod care trebuie utilizat în cazul în care Regatul Unit — exclusiv Irlanda de Nord — trebuie să fie diferențiat în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile relevante ale Uniunii
QP	Marea liberă	Domeniul maritim în afara apelor teritoriale
QR	Stocuri și provizii în cadrul comerțului intra-UE	Cod utilizat în scopul livrărilor către nave și aeronave
QS	Stocuri și provizii în cadrul comerțului extra-UE	
QV	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului intra-UE	
QW	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului extra-UE	
QX	Țări și teritorii nespecificate din motive comerciale sau militare	

Tabelul nr. 3

Relația dintre valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare în declarația statistică Intrastat

Flux: expediții de bunuri			
Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
EXW Franco fabrică	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii	Valoarea facturată EXW la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator	Valoarea facturată FCA la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FAS Franco de-a lungul vasului	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la navă, în exteriorul acesteia	Valoarea facturată FAS la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei	VS > VF
FOB Franco la bord	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor	Valoarea facturată FOB	VS = VF
CFR Cost și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare	Valoarea facturată CFR din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF

Flux: expediții de bunuri			
Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
CIF Cost, asigurare și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, și cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație	Valoarea facturată CIF din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF
CPT Transport plătit până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare	Valoarea facturată CPT din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație	Valoarea facturată CIP din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DPU Livrat la locul de descărcare	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DPU — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul convenit de descărcare	Valoarea facturată DPU din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul convenit de descărcare	VS < VF
DAP Livrat la locul convenit	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit	Valoarea facturată DAP din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxele vamale plătite	Valoarea facturată DDP din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern	VS < VF

* VS=VF numai în cazul energiei electrice.

**Pentru comerțul intra-UE cu bunuri nu se aplică taxele vamale.

Flux: introduceri de bunuri			
Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
EXW Franco fabrică	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii	Valoarea facturată EXW la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator	Valoarea facturată FCA la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FAS Franco de-a lungul vasului	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la bordul navei, în afara acestuia	Valoarea facturată FAS la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei — inclusiv cheltuielile până la portul de destinație	VS > VF
FOB Franco la bord	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor	Valoare FOB la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație	VS > VF

Flux: introduceri de bunuri			
Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
CFR Cost și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație, nu include cheltuielile de asigurare	Valoarea facturată CFR	VS = VF
CIF Cost, asigurare și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport și asigurare — plătită de vânzător — până la portul de destinație	Valoare facturată CIF	VS = VF
CPT Transport plătit până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare	Valoarea facturată CPT din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație	Valoarea facturată CIP din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DPU Livrat la locul de descărcare	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DPU — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul convenit de descărcare	Valoarea facturată DPU din care se scad se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul convenit de descărcare	VS ≤ VF
DAP Livrat la locul convenit	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit	Valoarea facturată DAP din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxe vamale plătite	Valoarea facturată DDP din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern	VS < VF

* VS=VF numai în cazul energiei electrice.

** Pentru comerțul intra-UE cu bunuri nu se aplică taxe vamale.

Tabelul nr. 4

Lista unităților de măsură suplimentare

Abreviere	Denumire unitate de măsură
c/k	Număr de carate -1 carat metric = 2 x 10 ⁻⁴ kg
ce/el	Număr de elemente
ct/l	Capacitate de încărcare utilă în tone metrice ¹
g	Gram
gi F/S	Gram izotopi fisionabili
Kg H ₂ O ₂	Kilogram de peroxid de hidrogen
Kg K ₂ O	Kilogram de oxid de potasiu
Kg KOH	Kilogram de hidroxid de potasiu — potasă caustică
Kg met. am.	Kilogram de metilamine
Kg N	Kilogram de azot
Kg NaOH	Kilogram de hidroxid de sodiu — sodă caustică
Kg/net eda	Kilogram greutate netă a produsului scurs
Kg P ₂ O ₅	Kilogram de pentaoxid de fosfor — anhidridă fosforică

Abreviere	Denumire unitate de măsură
Kg 90% sdt.	Kilogram de substanță uscată 90%
Kg U	Kilogram de uraniu
1.000 kWh	1.000 kilowatt oră
l	Litru
1 alc. 100%	Litru de alcool pur — 100%
m	Metru
m ²	Metru pătrat
m ³	Metru cub
1.000 m ³	1.000 metri cubi
pa	Număr perechi
p/st	Număr de bucăți
100 p/st	100 bucăți
1.000 p/st	1.000 bucăți
TJ	Terajoule — putere calorică superioară
—	Fără unitate suplimentară

¹ Prin *capacitate de încărcare utilă în tone metrice — ct/l* — se înțelege capacitatea de încărcare a unui vapor exprimată în tone metrice, cu excepția mărfurilor transportate cu titlu de provizii de bord — carburanți, utilaje, alimente etc. De asemenea, persoanele transportate — personal și pasageri, precum și bagajele acestora nu se iau în considerare la calcularea capacității de încărcare utile.

Tabelul nr. 5

Codificarea naturii tranzacției

Coloana A	Coloana B	Cod
1. Tranzacții care implică schimb de proprietate efectiv, cu compensații financiare	1. Achiziție/vânzare definitivă, exceptând comerțul direct cu/realizat de către consumatorii privați	1.1
	2. Comerț direct cu/realizat de către consumatori privați — inclusiv vânzarea la distanță	1.2
2. Returnări și înlocuiri de bunuri în mod gratuit după înregistrarea tranzacției inițiale	1. Returnări de bunuri	2.1
	2. Înlocuiri de bunuri returnate	2.2
	3. Înlocuiri — de exemplu, sub garanție — de bunuri care nu au fost returnate	2.3
3. Tranzacții care implică intenția unui schimb de proprietate sau schimb de proprietate efectiv, fără compensații financiare	1. Mișcări către/de la un antrepozit — excluzând stocurile la dispoziția clientului și stocurile în regim de consignație	3.1
	2. Furnizarea pentru vânzare la vedere sau cu testare — inclusiv stocurile la dispoziția clientului și stocurile în regim de consignație	3.2
	3. Leasing financiar	3.3
	4. Tranzacții care implică transferul proprietății fără compensații financiare	3.4
4. Tranzacții în vederea prelucrării sub contract — „lohn” — fără schimb de proprietate	1. Bunuri destinate reintroducerii în statul membru/țara de export inițial/ă	4.1
	2. Bunuri care nu sunt destinate reintroducerii în statul membru/țara de export inițial/ă	4.2
	3. Bunuri destinate prelucrării, considerate din punct de vedere fiscal drept achiziții/livrări intracomunitare asimilate	4.3
5. Tranzacții în urma prelucrării sub contract — „lohn” — fără schimb de proprietate	1. Bunuri reintroduse în statul membru/țara de export inițial/ă	5.1
	2. Bunuri care nu sunt reintroduse în statul membru/țara de export inițial/ă	5.2
	3. Bunuri obținute în urma prelucrării produselor anterior declarate cu codul de natura tranzacției 4.3	5.3
6. Tranzacții particulare înregistrate pentru scopuri naționale		6

Coloana A	Coloana B	Cod
7. Tranzacții în vederea/ca urmare a vămuirii — fără schimb de proprietate, referitoare la bunuri care fac obiectul cvasiimportului sau cvasiexportului	1. Punerea bunurilor în liberă circulație într-un stat membru în vederea unui export ulterior către un alt stat membru	7.1
	2. Transportul bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru pentru plasarea bunurilor în regim de export	7.2
8. Tranzacții care implică furnizarea de materiale de construcție și echipament tehnic în cadrul unui contract general de construcții sau construcții civile pentru care nu este necesară o facturare separată a bunurilor, fiind emisă numai o factură pentru totalitatea contractului		8
9. Alte tranzacții care nu pot fi clasificate la alte coduri	1. Închirieri, împrumuturi, leasing operațional cu durata de peste 24 de luni	9.1
	9. Altele	9.9

Tabelul nr. 6

Nomenclatorul termenilor de livrare INCOTERMS

Semnificație		
Cod termen livrare	INCOTERMS ICC / ECE Geneva	Locul de indicat, la cerere
EXW	Ex Works... Franco fabrică	La poarta fabricii
FCA	Free Carrier... Franco transportator	Locul convenit
FAS	Free Along Ship... Franco de-a lungul vasului	Port de încărcare convenit
FOB	Free On Board... Franco la bord	Port de încărcare convenit
CFR	Cost and Freight... Cost și navlu	Port de destinație convenit
CIF	Cost, Insurance and Freight... Cost, asigurare și navlu	Port de destinație convenit
CPT	Carriage Paid To... Transport plătit până la	Loc de destinație convenit
CIP	Carriage and Insurance Paid to... Transport și asigurare plătite până la	Loc de destinație convenit
DPU	Delivered at Place Unloaded Livrat la locul de descărcare	Loc convenit de descărcare
DAP	Delivered At Place... Livrat la locul convenit	Loc de livrare la locul convenit
DDP	Delivered Duty Paid... Livrat cu taxele vamale plătite	Locul convenit de livrare în țara de sosire
XXX	Alți termeni de livrare decât cei mai sus menționați	

Tabelul nr. 7

Nomenclatorul modurilor de transport

Cod	Descriere
1	Transport maritim
2	Transport feroviar
3	Transport rutier
4	Transport aerian
5	Expediere prin poștă
7	Transport prin instalații de transport fixe
8	Transport naval pe căi navigabile interioare
9	Transport prin propulsie proprie — autopropulsie

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „maghiară”, forma de învățământ „program prelungit”**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.07.2022,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 5.586 din 10.08.2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari, cu sediul în Str. Principală nr. 110, comuna Acățari, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „maghiară”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Nivelul de învățământ „preșcolar” prevăzut la alin. (1) se școlarizează în cadrul Grădiniței cu Program Normal Acățari, cu sediul în Str. Principală nr. 200/F, comuna Acățari, județul Mureș, structură arondată Școlii Gimnaziale Acățari din comuna Acățari, județul Mureș.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Școlii Gimnaziale Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „maghiară”, forma de învățământ „program prelungit”, menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic de conducere și de predare, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în

vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar” prevăzut la art. 1, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare de funcționare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Mureș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, este monitorizată și controlată periodic de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Mureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Școala Gimnazială Acățari din comuna Acățari, județul Mureș, Inspectoratul Școlar Județean Mureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 august 2022.
Nr. 5.266.

Județul Mureș

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Gimnazială Acățari (sediul PJ) Grădinița cu Program Normal Acățari (structură)	931/21.02.2022	4/10.06.2022		Comuna Acățari, Str. Principală nr. 110 (sediul PJ) Str. Principală nr. 200/F, (sediul structură) tel./fax: 0265333151, scoalageneralaacatari@yahoo.com	Preșcolar				Maghiară	PP
Capacitate maximă de școlarizare: 55 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 40 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și 15 formațiuni de studiu/schimbul 2)											

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind acreditarea
domeniului de doctorat „Ingineria mediului”
în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare,
organizată la Universitatea „Transilvania” din Brașov

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2), ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.980/2021 privind menținerea acreditării Universității „Transilvania” din Brașov în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 6.335 din 25.11.2022, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 750/GP, 753/GP din 29.11.2022, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 134/H din 25.11.2022 privind acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria mediului” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare, organizată la Universitatea „Transilvania” din Brașov,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea unui nou domeniu de studii universitare de doctorat „Ingineria mediului”, care se organizează în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare din Universitatea „Transilvania” din Brașov.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat Universitatea „Transilvania” din Brașov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 14 decembrie 2022.

Nr. 6.403.

MINISTERUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI DIGITALIZĂRII

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării

Ținând cont de prevederile:

— art. 25 lit. m) și art. 332—348 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1.777—1.835 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în baza:

— Deciziei nr. 11 din 29.08.2022 emisă de Curtea de Conturi;

— Referatului de aprobare al Direcției managementul bazelor materiale de cercetare nr. 510.168 din 7.11.2022 a proiectului de ordin privind aprobarea Metodologiei de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 371/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul cercetării, inovării și digitalizării emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice

aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, în vederea aprobării închirierii acestor bunuri prin hotărâre a Guvernului, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,
Ramona Moldovan,
secretar general adjunct

București, 9 decembrie 2022.

Nr. 21.792.

METODOLOGIE

privind modul de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează modul de avizare a închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, denumite în continuare *institute naționale*, aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, denumit în continuare *minister*, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea acestuia, în vederea aprobării închirierii acestor bunuri prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — Bunurile imobile, temporar disponibile, din domeniul public al statului, aflate în administrarea institutelor naționale și instituțiilor publice, pot fi închiriate cu prioritate pentru realizarea de activități complementare acestora, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3. — Aprobarea închirierii bunurilor imobile, temporar disponibile, din domeniul public al statului, aflate în administrarea institutelor naționale și instituțiilor publice, se face prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *activități complementare* — activități comerciale, de producție, depozitare și prestări de servicii, cu excepția celor care implică producția, comercializarea, depozitarea și servirea produselor pe bază de alcool și tutun, care nu contravin activităților desfășurate de către institutele naționale sau instituțiile publice și nici bunelor moravuri;

b) *aprobarea închirierii* — etapa din cadrul procedurii de închiriere în care se aprobă documentațiile necesare închirierii bunurilor imobile/spațiilor, temporar disponibile;

c) *avizarea documentației de închiriere* — etapa din cadrul procedurii de închiriere în care o comisie, numită de către ministrul cercetării, inovării și digitalizării, avizează documentațiile înaintate de către titularii dreptului de administrare, pe care le supune aprobării reprezentantului legal;

d) *bunuri imobile* — terenuri și/sau construcții sau orice alte bunuri imobile, din domeniul public al statului, care fac parte din baza materială aflată în administrarea institutelor naționale sau a instituțiilor publice;

e) *contract de închiriere* — contractul prin care o persoană, denumită *locator*, se obligă să asigure unei alte persoane fizice/juridice, denumită *locatar*, folosința temporară, totală sau parțială a unui bun imobil în schimbul unei sume de bani, denumită *chirie*;

f) *inițierea procedurii de închiriere* — prima etapă în cadrul procedurii de închiriere în care institutele naționale sau instituțiile publice din coordonarea/subordinea ministerului elaborează și transmit acestuia documentația care stă la baza aprobării închirierii;

g) *spații temporar disponibile* — clădiri și/sau terenuri sau părți ale acestora, din domeniul public al statului, care în anumite fracțiuni de timp nu sunt folosite în derularea activităților institutelor naționale sau ale instituțiilor publice;

h) *titularul dreptului de administrare* — institutele naționale sau instituțiile publice.

CAPITOLUL III

Etapele procedurii

SECȚIUNEA A

Inițierea procedurii de avizare a închirierii

Art. 5. — Institutele naționale sau instituțiile publice din coordonarea/subordinea ministerului inițiază procedura de închiriere prin întocmirea documentației de închiriere.

Art. 6. — Documentația care stă la baza avizării închirierii conține în mod obligatoriu următoarele:

a) adresa de înaintare semnată de compartimentul/departamentul economic, compartimentul/departamentul tehnic-administrativ și de către conducerea institutului național sau a instituției publice din coordonarea/subordinea ministerului;

b) acordul consiliului de administrație al institutului național sau al instituției publice care solicită aprobarea în vederea închirierii bunului imobil/spațiului;

c) referatul de oportunitate însoțit de documentația de specialitate din care să reiasă amplasamentul, căile de acces, valoarea actualizată a imobilului în conformitate cu ultimul raport de evaluare și alte elemente necesare pentru identificarea bunului imobil/spațiului propus pentru închiriere;

d) anexa în care este prezentat bunul imobil/spațiul temporar disponibil, propus de institutul național sau de instituția publică din coordonarea/subordinea ministerului, întocmită potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta metodologie;

e) alte documente care să susțină propunerea de închiriere.

Art. 7. — (1) Referatul de oportunitate cuprinde în mod obligatoriu următoarele date:

a) descrierea bunului imobil/spațiului care urmează a fi închiriat, datele de identificare și valoarea de inventar ale acestuia (caracteristici tehnice), inclusiv situația juridică a acestuia;

b) expunerea de motive argumentată, de ordin economic și social, după caz, care justifică închirierea bunului respectiv;

c) analiza gradului de ocupare a spațiilor aflate în administrare și menționarea că închirierea nu va afecta activitatea specifică;

d) precizarea expresă a activității pentru care se solicită încheierea contractului de închiriere, activitate care să nu fie de aceeași natură cu activitatea instituției care face propunerea de închiriere, în vederea realizării în condiții optime a activităților desfășurate de către institutul național sau instituția publică;

e) durata închirierii, care este de maximum 4 ani, cu posibilitatea prelungirii;

f) alte considerații care fundamentează oportunitatea încheierii contractului de închiriere;

g) cota-parte din chirie care revine instituției care face propunerea de închiriere, în conformitate cu prevederile art. 333 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și prețul minim al închirierii.

(2) Prevederile alin. (1) lit. g) nu se aplică în cazul în care activitatea titularului dreptului de administrare este subvenționată de la bugetul de stat.

Art. 8. — Documentația care stă la baza avizării închirierii, întocmită de institutul național sau de instituția publică din coordonarea/subordinea ministerului, în două exemplare, se înaintează și se înregistrează la direcția de specialitate din cadrul ministerului.

SECȚIUNEA B

Avizarea și aprobarea documentației de închiriere

Art. 9. — (1) Documentația în vederea închirierii se verifică, se analizează și se avizează de către comisia constituită în acest scop prin ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării.

(2) Propunerile comisiei se înaintează conducătorului ministerului, în vederea aprobării documentației de închiriere.

(3) În situația în care documentația este aprobată, direcția de specialitate va face demersurile în vederea inițierii proiectului de hotărâre a Guvernului.

Art. 10. — (1) Termenul de analizare și avizare a documentației de închiriere este de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia la direcția de specialitate.

(2) În situația în care comisia de analiză și avizare a documentației de închiriere consideră că este necesară completarea documentației de către institutul național/instituția publică din coordonarea/subordinea ministerului, se va acorda un termen de maximum 5 zile lucrătoare în vederea completării cu datele/actele solicitate.

(3) În cazul în care nu se respectă termenul pentru completarea documentației de închiriere, se va restitui emitentului documentația transmisă inițial.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 11. — (1) După publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prin care se aprobă închirierea, institutul național sau instituția publică din coordonarea/subordinea ministerului va organiza procedura de licitație publică, în condițiile legii.

(2) Fiecare institut național sau instituție publică din coordonarea/subordinea ministerului va elabora o procedură de închiriere, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Contractul de închiriere se poate încheia, după caz, cu orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de revizuire anuală, în condițiile legii.

(4) Bunurile imobile, temporar disponibile, pot fi închiriate unor persoane fizice sau juridice numai pentru activitățile care îndeplinesc următoarele condiții:

a) oferă servicii care răspund nemijlocit bunului mers al activităților desfășurate de către institutul național sau instituția publică;

b) sunt aducătoare de venituri suplimentare pentru institutul național sau instituția publică din coordonarea/subordinea ministerului;

c) prin conținutul lor nu împiedică și nu contravin activităților desfășurate de către institutul național sau instituția publică și nici bunelor moravuri, nu promovează idei retrograde, iredentiste sau naționalist șovine;

d) nu dăunează sănătății și securității personalului angajat în institutul național sau instituția publică;

e) nu servesc unor interese politice de partid.

(5) Este interzisă subînchirierea sau cedarea de către chiriași a spațiilor sau mijloacelor închiriate.

Art. 12. — (1) Persoanele juridice sau persoanele fizice pot realiza lucrări de modernizare, extindere și construcții strict necesare pentru desfășurarea activității, pe terenurile și/sau construcțiile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea institutului național sau a instituției publice, numai cu aprobarea acestora și cu respectarea prevederilor legale privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și a reglementărilor privind documentațiile urbanistice aprobate, cu acordul prealabil scris al ministerului.

(2) Orice investiție, modernizare sau construcție efectuată de către locatar asupra bunului imobil/spațiului închiriat, cu acordul locatorului, se va realiza cu resursele financiare și materiale ale locatorului, iar la expirarea contractului investiția va trece, în condițiile legii, în proprietatea publică a statului român, respectiv în administrarea institutului național sau a instituției publice, fără nicio pretenție din partea locatorului.

(3) În situația în care contractul se reziliază din vina locatorului sau din alte cauze neimputabile locatorului, nu i se pot cere acestuia despăgubiri pentru investiția realizată și nici nu se poate aduce atingere integrității bunurilor realizate.

*ANEXĂ
la metodologie*

DATE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile/spațiilor, temporar disponibile, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare aflate în coordonarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, precum și a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării

Nr. crt.	Nr. MFP	Persoana juridică ce administrează bunul imobil/spațiul	Adresa bunului imobil/spațiului	Caracteristici tehnice ¹	Destinația actuală a bunului imobil/spațiului	Destinația pentru care se închiriază bunul imobil/spațiul	Perioada pentru care se acordă închirierea	Cota-parte din chiria obținută

¹ Suprafața construită, suprafața desfășurată, regimul de înălțime, suprafața terenului, CF.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 25

din 14 noiembrie 2022

Dosar nr. 1.925/1/2022

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Angelica Denisa Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negriță	— judecător la Secția I civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Mariș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămașă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Adriana Ispas	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.925/1/2022 este constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Biroului de recursuri civile în interesul legii Luminița Nicolescu.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj.

6. Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii, precum și cu privire la faptul că la dosar au fost depuse hotărâri definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu există chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii, cu referire la soluția propusă prin raportul întocmit în cauză de judecătorii-raportori.

8. Doamna procuror Luminița Nicolescu arată că în opinia procurorului general, față de dezlegările date de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 25 octombrie 2019, asupra aceleiași probleme de drept, demersul inițiat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj apare ca inadmisibil.

9. Doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra admisibilității recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

10. La data de 14 septembrie 2022, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea recursului în interesul legii vizând următoarea problemă de drept: *interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 71/2011), raportat la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silite, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatarea unei întreprinderi.*

11. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la aceeași dată, formându-se Dosarul nr. 1.925/1/2022, cu termen de soluționare la 14 noiembrie 2022.

II. Obiectul recursului în interesul legii

12. Din cuprinsul recursului în interesul legii declarat, potrivit prevederilor art. 514 din Codul de procedură civilă, de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj rezultă că analiza realizată după pronunțarea și aplicarea pentru o perioadă relevantă de timp a Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 863 din 25 octombrie 2019 (*Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019*), relevă faptul că practica judiciară rămâne una divergentă în ceea ce privește stabilirea competenței de soluționare a apelurilor declarate în materia încuviințării executării silite.

13. Dispoziitivul Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat chestiunea juridică a delimitării competenței materiale între tribunalele specializate și secțiile civile ale tribunalelor de drept comun, în domeniul particular al executării silite, stabilește, în continuarea raționamentului Deciziei nr. 18 din 17 octombrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 6 aprilie 2017 (*Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2016*), faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor.

14. Sesizarea soluționată prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019 a vizat „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) în soluționarea, în apel, a cererilor formulate în procedura executării silite, respectiv: contestația la titlu, contestația la executare propriu-zisă, încuviințarea executării silite și altele specifice, ținând seama de lipsa unui criteriu legal pentru atribuirea competenței în aceste litigii, în care titlul executoriu este emis în contextul exploatarea unei întreprinderi”.

15. În urma unei ample analize a argumentelor și jurisprudenței relevante, Înalta Curte de Casație și Justiție a limitat obiectul investiției doar la „cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească”, deoarece numai cu privire la aceste cereri există o practică neunitară, așa cum rezultă din paragraful 92 al deciziei analizate.

16. Această limitare a obiectului investiției este facil de urmărit în cazul contestațiilor la executare, deoarece, în funcție de obiectul acestora, ele pot viza doar legalitatea actelor de executare sau dimpotrivă pot investi instanța cu solicitări de anulare totală sau parțială a titlului executoriu, punând astfel în discuție întinderea sau valabilitatea acestuia. Această distincție rezultă și din considerentele deciziei analizate: în concret, la paragraful 95 instanța reține că, „dacă respectiva contestație vizează doar nelegalitatea actelor de executare, cererea cu acest obiect se soluționează în apel de către secțiile civile ale tribunalelor, în timp ce contestația la executare ce presupune verificarea aspectelor de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia se soluționează de către secțiile specializate din cadrul tribunalelor”.

17. Dintr-o altă perspectivă însă, în cazul cererilor de încuviințare a executării silite, acest criteriu nu poate fi urmărit, deoarece atunci când un creditor solicită încuviințarea executării silite a unui titlu executoriu, el nu contestă în mod direct întinderea sau valabilitatea titlului executoriu, similar unui contestator dintr-o contestație la executare.

18. O astfel de investire directă a instanței cu o analiză privind valabilitatea sau întinderea titlului executoriu se poate realiza printr-un apel declarat împotriva soluției de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, în funcție de motivarea acestei soluții și de argumentele apelantului. Însă nici această abordare nu clarifică toate dilemele procedurale incidente, deoarece competența de soluționare a unei cereri trebuie stabilită în relație directă cu natura și obiectul acesteia încă de la momentul investiției instanței, nu în funcție de eventualitatea declarării unei căi de atac, de obiectul, limitele și argumentele acesteia. Altfel spus, dacă o cerere este de competența jurisdicției specializate, acest lucru trebuie să fie susceptibil de

a fi stabilit cu claritate încă din momentul sesizării instanței, nu în funcție de eventualitatea unei căi de atac și argumentele acesteia. Chiar dacă la nivel de judecătorească această distincție nu este relevantă (deoarece, în fapt, nu există secții specializate), dilemele privind stabilirea competenței de soluționare a apelului și identificarea instanței/secției la care trebuie înaintat dosarul pentru soluționarea apelului tergiversează soluționarea definitivă a acestor cauze, deși procedura este una urgentă.

III. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să interpreteze în vederea aplicării unitare următoarele prevederi legale:

19. *Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 226. — „(1) Prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea colegiului de conducere al instanței, în raport cu numărul cauzelor, se pot înființa, în cadrul secțiilor civile, complete specializate pentru soluționarea anumitor categorii de litigii, în considerarea obiectului sau naturii acestora, precum:

a) cererile în materie de insolvență, concordat preventiv și mandat ad-hoc;

b) cererile în materia societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a altor societăți, cu sau fără personalitate juridică, precum și în materia registrului comerțului;

c) cererile care privesc restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței;

d) cererile privind titlurile de valoare și alte instrumente financiare.

(2) La înființarea completelor specializate potrivit alin. (1) se va ține seama de următoarele criterii:

a) asigurarea unui volum de activitate echilibrat între judecătoria secției;

b) specializarea judecătorilor și necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora;

c) respectarea principiului repartizării aleatorii.

(3) Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prevăzută la alin. (1) își va produce efectele de la data intrării în vigoare a Codului civil.”

Art. 228. — „(1) Până la data intrării în vigoare a Codului civil, tribunalele comerciale Argeș, Cluj și Mureș se reorganizează ca tribunale specializate sau, după caz, ca secții civile în cadrul tribunalelor Argeș, Cluj și Mureș, în condițiile art. 226.

(2) La stabilirea cauzelor de competența tribunalelor specializate sau, după caz, a secțiilor civile reorganizate potrivit alin. (1) se va ține seama de numărul și natura cauzelor, de specializarea judecătorilor, de necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora și de volumul de activitate al instanței.”

20. *Codul de procedură civilă*

Art. 95. — „Tribunalele judecă: (...) 2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria în primă instanță; (...)”.

IV. Examenul practicii judiciare

21. Din verificarea practicii instanțelor judecătorești, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a identificat existența a două orientări distincte în această problemă de drept.

22. Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială, se consideră că, în cazul analizat, competența de soluționare a apelurilor revine tribunalelor/secțiilor specializate. În sprijinul acestei opinii s-a reținut că dispoziitivul Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019 stabilește în continuarea raționamentului Deciziei nr. 18 din 17 octombrie 2016 faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile

formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor.

23. Considerentele Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019 nu conțin însă criterii în baza cărora să fie identificate cererile de încuviințare a executării silite a unor titluri executorii, care să investească instanța cu analiza unor aspecte care vizează întinderea și valabilitatea titlului executoriu și acele cereri de încuviințare a executării silite care nu investesc instanța cu astfel de aspecte.

24. O astfel de distincție nici nu este posibilă, deoarece instanța de executare are obligația de a analiza toate cererile de încuviințare a executării silite sub anumite aspecte, așa cum rezultă din dispozițiile art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă: 1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat; 2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu; 3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege; 4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă; 5. debitorul se bucură de imunitate de executare; 6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită; 7. există alte impedimente prevăzute de lege.*”

25. Rezultă așadar că instanța de executare are obligația de a analiza aspectele prevăzute de art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă, deci inclusiv caracterul de titlu executoriu al înscrisurilor, care este prevăzut de o lege specială și presupune o analiză de specialitate, precum și caracterul cert, lichid și exigibil al creanței, care rezultă dintr-un astfel de titlu executoriu, sau eventualele impedimente la executarea silită. Or, analiza caracterului executoriu al titlului și analiza caracterului cert, lichid și exigibil al creanței constatate de respectivul titlu nu sunt altceva decât analize care vizează valabilitatea și întinderea titlului executoriu, în accepțiunea considerentelor Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019.

26. În consecință, în cazul cererilor de încuviințare a executării silite, instanța nu poate urmări reperul contestării „valabilității și întinderii titlului executoriu”, deoarece toate cererile de încuviințare a executării impun o analiză cu acest obiect.

27. Așadar, singurul criteriu care poate fi aplicat este cel al naturii titlului, în aplicarea Deciziei nr. 18 din 17 octombrie 2016, în sensul că este de competența jurisdicției specializate orice cerere care are ca obiect un titlu executoriu emis de către un profesionist în contextul economic al exploatarea unei întreprinderi (art. 3 din Codul civil).

28. Printr-o astfel de interpretare se aplică și dispozitivul Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019, potrivit căruia tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor. Este de remarcat în acest context faptul că dispozitivul enunțat nu face vreo referire la cererile care investesc instanța exclusiv cu o analiză ce vizează valabilitatea și întinderea titlului executoriu.

29. În sprijinul acestei opinii s-a mai invocat faptul că analiza cererii de încuviințare a executării silite impune și verificarea valabilității sau întinderii titlului executoriu sau chiar analiza caracterului executoriu al respectivului titlu. Or, dacă titlul executoriu este rezultat din activitatea economică a părților, iar calitatea emitentului este aceea de profesionist, se impune valorificarea experienței profesionale specializate a magistraților, iar competența de soluționare a apelului revine secțiilor specializate în litigii cu profesioniști.

30. În sensul acestei opinii au fost depuse următoarele hotărâri judecătorești definitive:

— Decizia civilă nr. 13 din 22 februarie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă;

— Decizia civilă nr. 29/F/CC din 17 februarie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă;

— Decizia civilă nr. 56/F/CC din 4 mai 2020, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă;

— Decizia civilă nr. 94 din 20 ianuarie 2021, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă;

— Decizia civilă nr. 496 din 17 martie 2021, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă;

— Decizia civilă nr. 1.082A din 17 septembrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă;

— Sentința civilă nr. 22 CC din 12 august 2020, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă;

— Sentința civilă nr. 24 CC din 19 august 2020, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă.

31. În cea de-a doua orientare *jurisprudențială* s-a reținut că procedura de încuviințare a executării silite are un caracter necontencios și nu presupune analiza unor aspecte legate de fondul juridic litigios dintre părți, care să necesite stabilirea competenței în favoarea jurisdicției specializate în litigii cu profesioniști. Condițiile pentru încuviințarea executării silite sunt aceleași, indiferent de natura raportului juridic care a stat la baza emiterii titlului executoriu.

32. În plus, în sprijinul acestei opinii s-a invocat și Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, potrivit căreia revin spre competența jurisdicției civile specializate doar cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească. Or, în opinia instanțelor care au reținut competența secțiilor civile de drept comun din cadrul tribunalelor, cererile de încuviințare a executării silite nu investesc instanța cu astfel de aspecte, care să atragă competența jurisdicției specializate.

33. În sensul acestei opinii au fost depuse următoarele hotărâri judecătorești definitive:

— Încheierea civilă din 23 septembrie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 493/64/2021;

— Decizia civilă nr. 1.081A din 17 septembrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă;

— Sentința civilă nr. 19 CC din 1 iulie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă;

— Sentința civilă nr. 27 din 19 august 2020, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă;

— Sentința civilă nr. 32 din 13 octombrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă;

— Decizia civilă nr. 335 A-C din 7 octombrie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— Decizia civilă nr. 501 A-CC din 7 octombrie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— Decizia civilă nr. 2/A/CC din 13 ianuarie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— Decizia civilă nr. 19/A/CC din 28 aprilie 2022, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— Sentința civilă nr. 81 din 4 iunie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă;

— Sentința civilă nr. 67 din 26 mai 2020, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă.

V. Opinia titularului sesizării — Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj

34. Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj nu și-a exprimat opinia asupra problemei de drept, însă a apreciat cererea ca fiind admisibilă, deoarece a făcut dovada existenței practicii neunitare, soluțiile cu caracter definitiv identificate aparținând unor instanțe diferite.

35. De asemenea, a subliniat că problema de drept supusă atenției este de mare importanță practică, deoarece interpretarea diferită a normelor de competență, concretizată în numeroase declinări și conflicte negative de competență, produce consecința tergiversării duratei de soluționare a unor

cereri în materia executării silite, pentru care celeritatea este esențială. Se produc astfel prejudicierea creditorilor și întâmpinarea unor dificultăți în executarea creanțelor.

VI. **Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

36. Procurorul general a apreciat, în principal, că recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj este inadmisibil, întrucât în problema de drept sesizată există deja o decizie de unificare (Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019) care beneficiază de caracter obligatoriu, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în cauză nepunându-se problema încetării efectelor acesteia.

37. *Pe fondul problemei de drept*, procurorul general a apreciat că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalele specializate (Argeș, Cluj, Mureș) și secțiile/completele specializate din cadrul tribunalelor din celelalte circumscripții sunt competente să soluționeze apelurile declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silite, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatarea unei întreprinderi, în materiile ce fac obiectul specializării tribunalelor specializate.

VII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii**

38. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 18 din 17 octombrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 6 aprilie 2017, s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Pitești și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 alin. (1) și art. 228 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, s-au stabilit următoarele: „*Competența materială procesuală a tribunalelor/secțiilor specializate se determină în funcție de obiectul sau natura litigiilor de genul celor avute în vedere cu titlu exemplificativ de art. 226 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare.*”

39. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 2 din 14 ianuarie 2019*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 25 octombrie 2019, s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că: „*tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor.*”

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

40. Prin *Decizia nr. 552 din 18 septembrie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1060 din 14 decembrie 2018, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 226 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, reținând că: „15. (...) în materia dreptului substanțial, Codul civil din 2009 nu mai face distincție între materia civilă și materia comercială, instituind, în art. 3, aplicabilitatea directă a acestuia atât raporturilor dintre profesioniști, cât și raporturilor dintre aceștia și orice alte subiecte de drept civil. Potrivit art. 3 alin. (2) și (3) din Codul civil, sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere, respectiv exercită sistematic o activitate organizată, ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ. Așadar, Codul civil nu distinge nici între profesioniști, în funcție de statutul lor juridic, de comercianți sau necomercianți, astfel încât toți aceștia sunt supuși regulilor de drept civil. Prin urmare, categoria profesioniștilor, în sensul Codului civil, include atât profesioniștii — comercianți, întreprinzători, operatori economici [în sensul art. 8 alin. (1) din Legea nr. 71/2011], cât și categoria profesioniștilor — necomercianți, care desfășoară o activitate organizată, fără

caracter lucrativ (profesiile liberale sau reglementate, instituții publice sau organizații neguvernamentale, regii autonome, societăți, companii naționale, asociații, fundații, societăți agricole etc.). Nici în plan procedural legiuitorul nu a distins între profesioniști și neprofesioniști, din perspectiva competenței materiale a instanțelor judecătorești. Astfel, prin art. 219 pct. 1 din Legea nr. 71/2011 a fost abrogat art. 2 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă anterior, care se referea la competență în cauzele comerciale, iar actualul Cod de procedură civilă nu cuprinde reguli derogatorii de competență pentru fostele litigii comerciale și reglementează, în mod general, competența în materia litigiilor cu profesioniști [art. 94 pct. 1 lit. k) sau art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă].

16. *Legea de punere în aplicare a Codului civil nr. 71/2011, prin dispozițiile tranzitorii, a pus în acord această opțiune de drept substanțial a legiuitorului cu normele de competență existente, până la intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă (15 februarie 2013). Astfel, potrivit art. 225 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, secțiile comerciale existente în cadrul tribunalelor și curțile de apel se reorganizează în secții civile sau, după caz, vor fi unificate cu secțiile civile existente. Potrivit art. 227 din Legea nr. 71/2011, în ceea ce privește cauzele care, potrivit legii speciale, erau de competența tribunalelor comerciale ori a secțiilor comerciale ale tribunalelor sau curților de apel, după intrarea în vigoare a Codului civil, competența a revenit tribunalelor specializate, respectiv secțiilor civile reorganizate potrivit art. 225 din Legea nr. 71/2011.*

17. În ceea ce privește problema stabilirii concrete a competenței materiale, respectiv a instanțelor competente să judece litigiile cu profesioniști, având în vedere faptul că, lato sensu, toate litigiile cu profesioniști sunt litigii civile și ținând cont de lipsa unei norme exprese, procesuale, atributive de competență, prin *Decizia nr. 18 din 17 octombrie 2016*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 6 aprilie 2017, *Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 alin. (1) și art. 228 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, competența materială procesuală a tribunalelor/secțiilor specializate se determină în funcție de obiectul sau natura litigiilor de genul celor avute în vedere cu titlu exemplificativ de art. 226 alin. (1) din Legea nr. 71/2011. Astfel, în sensul deciziei menționate, calitatea de profesionist a părții nu constituie prin ea însăși un criteriu pentru stabilirea competenței tribunalelor/completurilor specializate, prin urmare, criteriile de determinare a competenței materiale sunt date de natura, obiectul ori valoarea pretenției deduse judecății, iar nu de calitatea de profesionist a uneia dintre părțile raportului juridic (...)*

19. Or, având în vedere faptul că, așa cum s-a reținut și anterior, în conformitate cu jurisprudența menționată a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în stabilirea competenței materiale a tribunalelor/completurilor specializate, criteriul determinant este cel al obiectului pricinii, iar nu al calității de profesionist a părților, Curtea reține că, în acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, legiuitorul a optat, în ceea ce privește judecarea anumitor litigii, de genul celor avute în vedere cu titlu exemplificativ în textul de lege criticat, de către completuri specializate din cadrul secțiilor civile, iar nu de tribunalele specializate, ținând cont, între alte criterii, potrivit art. 226 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, tocmai de specializarea judecătorilor, precum și de necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora.

20. De asemenea, în analiza opțiunii legiuitorului, în ceea ce privește delimitarea competenței între secțiile specializate/tribunalele specializate, relevante sunt și dispozițiile art. 228 din Legea nr. 71/2011, potrivit cărora numărul și natura cauzelor, precum și volumul de activitate al instanței au constituit criterii determinante în reorganizarea fostelor tribunale comerciale în tribunale specializate sau, după caz, în completuri specializate, în cadrul secțiilor civile, în condițiile art. 226”.

IX. Opinia judecătorilor-raportori

41. Judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile regularității investiției, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, problema de drept care face obiectul prezentei sesizări fiind dezlegată prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

42. Prioritar unei analize de fond a problemei de drept supuse dezbaterii, se impune verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în raport cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 515 din același act normativ.

43. Art. 514 din Codul de procedură civilă prevede că pentru asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, colegiile de conducere ale curților de apel au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit.

44. Potrivit art. 515 din Codul de procedură civilă, „*Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.*”

45. Așadar, textele legale menționate anterior determină aria restrictivă a examinării pe care o efectuează Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii și stabilesc mecanismul, scopul și condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite: sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept, această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești, dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive, iar hotărârile judecătorești să fie anexate cererii (spre exemplu, Decizia nr. 3 din 15 martie 2021 — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 22 aprilie 2021, paragraful 29). Nu în ultimul rând, este necesar ca sesizarea să fie de natură să ducă la atingerea scopului recursului în interesul legii (Decizia nr. 11 din 23 mai 2016 — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 13 iulie 2016, paragraful 26).

46. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată în vederea soluționării prezentului recurs în interesul legii de către Curtea de Apel Cluj, în baza Hotărârii Colegiului de conducere nr. 82 din 5 septembrie 2022, rezultând din cuprinsul sesizării că problema de drept vizând „*interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011, raportat la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silite, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatării unei întreprinderi*”, ar fi primit o dezlegare diferită în practica instanțelor judecătorești din țară, sens în care au fost anexate hotărâri judecătorești definitive.

47. Verificând regularitatea investiției, prin prisma dispozițiilor legale incidente, se apreciază că este îndeplinită atât cerința legală privind titularul sesizării, cât și cea vizând dezlegarea diferită, prin hotărâri judecătorești definitive, a problemei referitoare la interpretarea prevederilor art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011, raportat la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

48. Însă, scopul procedurii, adică unificarea jurisprudenței divergente, prin asigurarea interpretării și aplicării textelor de lege supuse examinării, sub forma unei dezlegări de principiu, nu poate fi realizat.

49. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat deja faptul că „*premisele recursului în interesul legii sunt acelea că o dispoziție legală conține reglementări îndoielnice, lacunare ori neclare, necesar a fi lămurite sub aspectul interpretării, pentru înlăturarea unei aplicări neunitare a acesteia*” (Decizia nr. 11 din 23 mai 2016, anterior menționată).

50. Or, astfel de premise nu sunt asigurate dacă norma legală indicată ca sursă a practicii neunitare a fost anterior lămurită de către instanța supremă prin intermediul deciziilor obligatorii pronunțate în cadrul mecanismelor de unificare jurisprudențială.

51. În cauză, se constată astfel, că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale invocate în sesizare, respectiv cele cuprinse în art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011, raportate la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, s-au realizat deja — astfel cum rezultă din examinarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție redate la pct. VII, paragraful 39 — printr-o decizie pronunțată în cadrul mecanismelor de unificare jurisprudențială, respectiv *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 2 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 25 octombrie 2019*, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că: „*tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor*”.

52. Solicitarea titularului prezentei sesizări în legătură cu stabilirea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silite, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatării unei întreprinderi, a fost deja lămurită din perspectiva existenței menționatei Decizii nr. 2 din 14 ianuarie 2019, în temeiul unor considerente juridice relevante incidente, care vor fi redate *infra*.

53. De altfel, chiar titularul sesizării prezente a menționat că în direcția supusă analizei a fost pronunțată Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, decizie despre care a afirmat, de asemenea, că a fost elaborată în continuarea raționamentului Deciziei nr. 18 din 17 octombrie 2016, problema de drept a determinării competenței materiale procesuale a tribunalelor/secțiilor sau completelor specializate să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite (în rândul cărora sunt cuprinse și cererile de încuviințare a executării silite) în materiile ce fac obiectul specializării lor fiind, așadar, una recurentă în domeniu, existând mai multe sesizări adresate instanței supreme, care anteamază aspecte din prezenta cauză.

54. Categorie, astfel cum rezultă din hotărârile judecătorești anexate sesizării, practica neunitară în materie s-a menținut și după pronunțarea Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019, însă acest aspect nu justifică prin sine însuși o nouă intervenție a instanței supreme.

55. O abordare constând în investiții repetate ale instanței supreme cu privire la aceeași problemă de drept dezlegată anterior în cadrul mecanismelor de unificare jurisprudențială este în măsură să golească de conținut aceste mecanisme al căror scop, într-un astfel de context, nu mai poate fi atins.

56. Prin urmare, se impune a se reține că, dacă norma legală ce constituie temeiul sesizării a fost anterior lămurită prin deciziile pronunțate în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, prezentului recurs în interesul legii îi lipsește însăși premise promovării sale, respectiv aceea ca textul de lege invocat să necesite clarificare sub aspectul modalității de interpretare (a se vedea în același sens și Decizia nr. 29 din 16 noiembrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite).

57. În concret, relativ la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011, cu referire la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate în materia executării silite, se observă că prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, admitând recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor”.

58. În considerentele acestei decizii în interesul legii s-a reținut că:

„98. Din această perspectivă trebuie constatat că cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească, constituie cereri formulate în materia ce face obiectul specializării, astfel încât sunt, în apel, de competența instanțelor/secțiilor specializate.

99. În cadrul acestor cereri se formulează apărări pe fondul dreptului din titlul executoriu, ceea ce înseamnă că se soluționează însuși fondul raportului de drept substanțial născut din actul juridic ce reprezintă titlul executoriu.

100. Din acest punct de vedere nu se poate face nicio diferență de tratament juridic, în privința competenței materiale procesuale, între cererile în discuție și cererile de chemare în judecată legate de încheierea, executarea sau desființarea actelor juridice reprezentate de titlul executoriu.

101. Analiza acestor apărări necesită valorificarea specializării judecătorului într-o anumită materie, întocmai ca în cazul cererilor formulate pe calea dreptului comun.

102. Potrivit art. 226 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, prin procedura administrativă anume prevăzută și în aplicarea criteriilor indicate se pot înființa, în cadrul secțiilor civile, completuri specializate pentru soluționarea anumitor categorii de litigii, iar această normă este aplicabilă, după cum s-a arătat, și în cazul celor trei tribunale specializate, față de trimiterea expresă din art. 228.

103. Astfel, pot conduce la înființarea de astfel de instanțe/secții/completuri:

a) cererile în materie de insolvență, concordat preventiv și mandat ad-hoc;

b) cererile în materia societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a altor societăți, cu sau fără personalitate juridică, precum și în materia registrului comerțului;

c) cererile care privesc restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței;

d) cererile privind titlurile de valoare și alte instrumente financiare.

104. Enumerarea cauzelor este una exemplificativă, astfel încât nu este împiedicată înființarea pe cale administrativă de tribunale/secții/completuri specializate în alte materii, în considerarea obiectului sau naturii cauzelor.

De altfel, această posibilitate este prevăzută și în dispozițiile art. 36 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 207/2018 (în forma citată în pct. III paragraful 5 al prezentei decizii).

105. Este de necontestat că cererile de chemare în judecată având ca obiect încheierea, executarea sau desființarea unor acte juridice, într-o materie de genul celor menționate cu titlu exemplificativ, intră în categoria cauzelor din materia ce face obiectul specializării. Acestea se soluționează de către tribunalele specializate fie în primă instanță, fie în apel, dacă este aplicabil criteriul valorii obiectului cererii, potrivit art. 94 pct. 1 lit. k) sau art. 95 pct. (2) din Codul de procedură civilă.

106. Pentru identitate de rațiune, atunci când titlul executoriu este reprezentat de un act juridic din materia ce face obiectul specializării, cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau

privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească, trebuie să se soluționeze de către tribunalele specializate, în apel”.

59. Procedând la o examinare comparativă a sesizării pendinte în raport cu cea cu care a fost investit Completul competent să judece recursul în interesul legii și care a fost soluționată prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, se reține că prezenta sesizare se circumscrie în esență aceleiași probleme de drept care a mai fost analizată de instanța supremă, în interpretarea aceluiași prevederi legale, considerentele citate din respectiva decizie având (aceleși) caracter obligatoriu precum dispozitivul, întrucât sunt destinate a-l sprijini și explicita [a se vedea în acest sens Decizia nr. 2 din 8 februarie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 aprilie 2021, conform căreia decizia „39. (...) beneficiază, ca orice act jurisdicțional, de efectul autorității de lucru judecat atașat considerentelor care sprijină și explicitează soluția (...)].

60. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție constată faptul că în prezenta sesizare se ridică aceeași problemă de drept, singurul element distinctiv fiind configurat de premisa exclusivă a cererilor de încuviințare a executării silite a titlurilor executorii emise de profesioniști în contextul exploatarei întreprinderilor.

61. Or, cererile de încuviințare a executării silite, fie și doar a unor astfel de titluri, reprezintă o specie a genului „cereri formulate în procedura executării silite”, cum de altfel se ilustrează inclusiv în cadrul paragrafelor 88 și 89 din decizia de referință: „88. Prioritar, trebuie precizat că practica neunitară a instanțelor de apel s-a format doar în privința acelor cereri formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească. 89. Astfel, din examinarea hotărârilor judecătorești atașate sesizării pentru pronunțarea unui recurs în interesul legii reiese că unele instanțe au considerat că cererile de încuviințare a executării silite sau contestațiile la executare, cereri în care se invocă aspecte referitoare la însuși titlul executoriu, sunt de competența, în apel, a tribunalelor specializate.”

62. Întrucât genul menționat a constituit obiectul statuărilor anterioare din Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2019, rezultă că speciei prezente de cereri, subordonate respectivului gen, i se aplică aceleași reguli decelate de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia în interesul legii pronunțată în precedent.

63. Concluzia aplicării deciziei în interesul legii anterioare și în privința apelurilor având ca obiect cererile de încuviințare a executării silite în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatarei unei întreprinderi se verifică inclusiv din perspectiva filtrului configurat în 2019, cu caracter de premisă secundă, de instanța supremă (a se vedea paragrafele 92 și 93 ale Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019), dacă „se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia”.

64. Astfel, potrivit art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă, „Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;

2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu (s.n.);

3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege;

4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă (s.n.);

5. debitorul se bucură de imunitate de executare;

6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;

7. există alte impedimente prevăzute de lege”.

65. Verificările presupuse cel puțin de pct. 2 și 4 ale normei procesuale enunțate includ, în mod inechivoc din punct de vedere juridic, o analiză legată de valabilitatea titlului executoriu,

de întinderea sa. Evaluarea caracterului de titlu executoriu al înscrisurilor — privit în opoziție cu pct. 3 al textului normativ citat, punct care vizează cercetarea condițiilor de formă ale înscrisului — presupune o analiză a valabilității titlului, a aptitudinii sale legale (prin prisma actului normativ care îl reglementează) de a constitui titlu executoriu. O verificare similară de substanță este reclamată — de această dată mai pregnant din perspectiva elementului întinderii titlului executoriu — și de determinarea caracterelor cert, lichid și exigibil ale creanței care rezultă dintr-un titlu executoriu.

66. Drept urmare, întrucât aceste verificări ale instanței de executare vizează valabilitatea titlului executoriu, întinderea acestuia, rezultă aplicabilitatea deplină a Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019 și pentru situația premisă a prezentei sesizări, în sensul că soluționarea apelurilor împotriva soluțiilor de respingere a cererilor de încuviințare a executării silită va fi de competența tribunalelor/secțiilor/completelor specializate, atunci când titlul executoriu este reprezentat de un act juridic din materia ce face obiectul specializării lor.

67. Așadar, raportat la particularitățile titlului executoriu (precum ar fi cea indicată în prezenta sesizare: emiterea de un profesionist în contextul exploatării unei întreprinderi) a cărei executare silită se solicită a fi încuviințată, se va aprecia dacă acesta face parte din materia ce face obiectul specializării tribunalului/secției/completului, atribut de evaluare care incumbă magistratului instrumentator al cauzei.

68. Evident că realizarea respectivei analize judiciare punctuale proprii a judecătorului cauzei va fi jalonată de cadrul legal în vigoare incident, în sfera căruia se regăsește *inter alia* art. 36 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea

judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 304/2004), în conformitate cu care: „*În cadrul tribunalelor funcționează, în raport cu complexitatea și numărul cauzelor, secții sau, după caz, completuri specializate pentru cauze civile, cauze cu profesioniști, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și completuri specializate pentru cauze maritime și fluviale*”.

69. Această formă a art. 36 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 a fost configurată prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, lege care a fost avută în vedere de instanța supremă în cadrul Deciziei nr. 2 din 14 ianuarie 2019 (a se vedea paragraful 104 al respectivei decizii).

70. De asemenea, un alt instrument legal util operațiunii juridice de verificare a includerii titlului în materiile care fac obiectul specializării este Ordinul ministrului justiției nr. 1.103/C/2021 pentru stabilirea domeniilor de funcționare ale tribunalelor specializate Argeș, Mureș și Cluj, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 16 martie 2021, ordin avizat de Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 212 din 11 februarie 2021.

71. Potrivit preambulului acestui ordin, el a fost adoptat în temeiul dispozițiilor art. 228 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, dispozițiilor art. 37 alin. (1) și ale art. 36 alin. (3) din Legea nr. 304/2004.

72. Conform art. 1 din ordin: „*Tribunalele specializate Cluj, Mureș și Argeș funcționează în următoarele domenii: insolvență, concurență neloială și cauze cu profesioniști*”.

73. Concluzionând, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile regularității investirii, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, astfel încât recursul în interesul legii va fi respins ca inadmisibil.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj, cu privire la următoarea problemă de drept:

Interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 226 și art. 228 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silită, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatării unei întreprinderi.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

